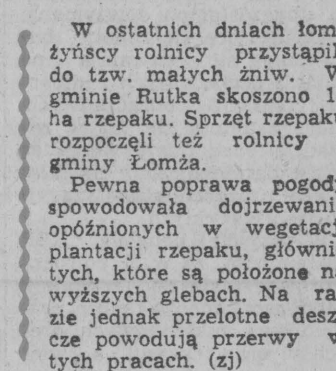

**Proletariusze
wszystkich
krajów,
łączcie się!**

Cena 1 zł

Przedstawiciel tych, którzy nie pamiętają tamtych czasów, prezentuje wykopane przedmioty.

Fot. Ryszard Piechockiński

Placówka

Turoń — jedna z miejscowości leżących na granicy z III Rzeszą. 1 września 1939 r. mieszkańcy się tu placówką graniczną. W tragicznych dniach września mieszkańcy ratowali wszystko co polskie. Czyli ręka oderwała ze łolany na Placówkę Straży Granicznej szyl i godło. Zakopane, przeleżały przez blisko czterdzieści lat w ziemi na podwórku HENRYKA BĄCZKA.

(sp)

z zagranicy

Cudzoziemcy nad Jeziorem Bodeńskim

SZWAJCARIA jest krajem o niewielkiej liczbie ludności, ale za to o wielkich ambicjach gospodarczych. Jeszcze do niedawna chlubiono się tam długotrwałą i wielką tradycją, a nie wzmruszoną zdawałoby się — a nawet — gospodarką. Świat znał i cenił szwajcarską stabilność, a nie wzmruszoną zdawałoby się — a nawet — gospodarką. Świat znał i cenił szwajcarską stabilność, a nie wzmruszoną zdawałoby się — a nawet — gospodarką.

Już w latach dwudziestych w niespełna 3-milionowej wówczas Szwajcarii pracowało ponad 300 tys. cudzoziemców, co stanowiło ok. 10 proc. stałej ludności kraju. W połowie lat 70. odsetek obcokrajowców mieszkających w Szwajcarii przekroczył 17 proc. ogółu rdeńnych Szwajcarów (przy względności pojęcia „rdzenny Szwajcar” w kraju, w którym ludność składa się z 3 różnych grup etnicznych).

Dopóki gospodarka szwajcarska kwitła, dopóki ochoczo werbowano cudzoziemskich robotników. Równolegle powiększał się stale wachlarz zawodów i prac, których wykonywanie było uwielbiane godności potomków Wilhelma Tella. Cudzoziemcy z biegiem czasu dostąpili także zaszczytu pełnienia wszystkich czynności posługowych. Obcokrajowców nie tylko kierowano do prac posiednich i nie tylko — jak na szwajcarskie stosunki — że ich opłacano, ale także odmawiano im wszelkich praw — od politycznych poczynając na elementarnych socjalnych — kończąc.

Składną wiadomo, że status emigranta zarobkowego nie skłania specjalnie do filozoficznych rozmyślań, również nie była istotą i sensem praw. Cudzoziemskiego robotnika przede wszystkim gnębił troska o zachowanie pracy i utrzymanie rodziny. W latach 70 Szwajcarzy przypominali swym gospodarzom, co to znaczy być człowiekiem pozbawionym jakichkolwiek praw. Efekty kryzysu ekonomicznego dotknęły bowiem także Szwajcarię i — jak nie trudno było przewidzieć — pierwszymi ofiarami stali się obcokrajowcy.

Wśród Szwajcarów nie było jednak jedności, co przyczyniło się do zmniejszenia ich liczby. Wielki kapitał był ich sprzymierzeńcem w „chudych” latach, kiedy dysponowanie nim dawało wielkie korzyści. Nieco inne stanowisko zajmował jednak rząd, zwłaszcza od czasu, gdy w Szwajcarii w ostatnich latach wzrosło

dwukrotnie bezrobocie wśród własnej ludności. Rząd uznał więc cudzoziemców za element niepożądany i zaczęto ich wysiedlać.

Odbijało się to tym łatwiej, że stanowisko administracji zaaprobowano społeczeństwo, choć tylko częściowo kierowało się ono tymi samymi, co i rząd, motywami, tj. pragnieniem likwidacji własnego bezrobocia. Szwajcarzy poculi się nagle bardzo zagrożeni w swej kulturalnej tożsamości i narodowej odrębności. Przerazili się, że ekspansja języka i kultury... włoskiej (Włosi stanowią większość cudzoziemskich robotników) zniszczy kulturę i cywilizację szwajcarską. Tak oto ujawnił się cokolwiek zabawny, żeby nie powiedzieć żalony — szowinizm.

Przez Szwajcarię przesłały wtedy fala ludowych referendum, owego słynnego w świecie wykultu demokracji. Obrońcy tożsamości narodowej tak gwałtownie próbowali realizować swe dziełowe posłannictwo, że posuwali się nawet do żądania zmiany odpowiednich paragrafów konstytucji.

Tego było już za wiele i do kontrnatarcia ruszył kapitał. W efekcie rząd, reprezentujący wcześniej stanowisko zbieżne z poglądami części ludności — opowiedział się, jak przystało na solidny, burżuazyjny gabinet, po stronie interesów gospodarczych rekinów. Organizacyjno-propagandowe możliwości administracji, wspólnie z funduszami bankowo-przemysłowego lobby doprowadziły do zapobieżenia nowelizacji konstytucji. Aby jednak wilk był syty i owca cała — wprowadzono ponownie doraźne „ograniczenia importowe”. Jest jednak publicznie tajemnicą fakt, że wilkowi pozwala się po cichu zaspokajać apetyt.

Nie trzeba specjalnej przenikliwości, by zrozumieć, że tacy ponadlimitowi robotnicy stają się gospodarzami już nie drugiej, lecz trzeciej kategorii. (Interpress).

TOMASZ LUER

Porównanie Mikołajek z pierwszych dni lipca tego roku i roku poprzedniego wygląda mniej więcej tak. Wtedy w kioskach były tylko „Baszto-we” i „Domina” a w smażalni kargulena. Terasa z dziesięć gatunków papierosów oraz leśnicz i hallbut. Są już wreszcie dwie smażalnie. W „Siedziwie” i „Sniadach” brakowało wolnych stołków. Terasa. Ale wtedy przystała łach-towa pakała w szwach a teras-załówek jest na oko pięć razy mniej. Poza tym bez zmian: zamknięte kąpielisko miejskie, struga zielonkawych ścieków spływających do jeziora tuż przy deptaku, brak tego, tamtego, owego itd.

Zaden cud na razie się nie zdarzył i rejestr turystycznych braków Mikołajek pozostał ten sam. Spory rejestr, podawany do publicznej wiadomości nierzadko, więc nie warto go powtarzać. Nie dużyż zresztą niż w innych podobnych miejscowościach, ale Mikołajki ukomplementowano mianem perły jeziora i to w opinii turystów zobowiązuje. A jeśli Mikołajki same się tak nazwały, no to mają za swoje...

Jeden z działaczy twierdzi, że przyczyną zniechęcenia, jak panuje w Mikołajkach, są w pierwszym rzędzie turyści. Przyjeżdżają, krytykują, owsem, mają rację, ale samo-pocucia mieszkańców to nie poprawia.

Inny uważa, że powód jest inny. Bierze się po pierwsze z różnych kłopotów, jakie miasteczko ma przez cały rok. Wymienia sytuację mieszkaniową, mówi o wodociągach i zaopatrzeniu. Ale po drugie i najważniejsze, wynika z zaniepokojenia nadziej miejscowej społeczności. Opracowano kilka lat temu piękny plan. Mikołajki miały być pokazową miejscowością turystyczną. I nie. Plan nigdy nie zatwierdzony spoczywa gdzieś w biurku.

O zniechęceniu mówią wszyscy rozmówcy, i ci co w ogóle czarno widzą, i zobowiązani do urzędowego optymizmu. Z tym zniechęceniem w Mikołajkach sprawa musi być poważna, skoro mówi się o tym nawet w wojewódzkich Suwałkach.

I łatwo zrozumieć argumenty zniechęconych.

Na przykład turystyka. Można nie powtarzać listy turystycznych niedostatków miasta, ale warto ją uzupełnić o nowe pozycje. Właśnie buduje się restaurację, tuż koło przystani. Bardzo dobrze, bo to pierwsza inwestycja tego typu po wojnie. Restauracja nie będzie zrzucać ścieków do jeziora. Mikołajskiego, gdyż obok kopie się szambo. Też pięknie, ale — zaprojektowano je kilkanaście kroków od przystani i już można sobie wyobrazić powitanie wodniaków z Mikołajkami za rok: upalny dzień i odór opróżnianego dołu z nieczystościami.

„Temu miastu potrzeba sukcesu”

Prezes GS Zdzisław Mulkowski wyjaśnia, że nie można było inaczej. Inwestycja musi utrzymać się w granicach 10 milionów zł, bo w przeciwnym razie „spadłaby z planu”. Początkowo o szambie w ogóle nie było mowy a ścieki miały płynąć prosto do jeziora. Dobrze więc, że przynajmniej jest, jak jest. Ale to nie po gospodarsku, przynajmniej bez wyobraźni.

Jak w każdej wypoczynkowej miejscowości tu też do turystów mają ludzie stosunek mieszany. Zastyszane:

— Ogładanie turystów tylko psuje nam młodzież. Tak jak telewizja.

Codziennie kłopoty, np. sytuacja mieszkaniowa. Nie jest łatwo. W ubiegłym pięciolatku oddano do użytku 80 mieszkań. Do końca bieżącej zaplanowano 92. Na liście oczekujących z puli rad narodowych figuruje 57 nazwisk, ale ocenia się, że rodzin mających trudne warunki lokalowe znalazłoby się ze 150.

Naczelnik Andrzej Grabowski twierdzi, że gdyby podzielił ogólną powierzchnię mieszkaniową przez liczbę obywateli Mikołajek to wysłoby, że problemu nie ma. Jednak jest, gdyż wiele pokoi wykorzystuje się tylko latem jako kwatery do wynajęcia. Liczą się w statystyce, ale sytuacja mieszkaniowej nie poprawia. Łatwo też zrozumieć tych, którzy wiążą nadzieje z pro-

gramem aktywizacji turystycznej rejonu Wielkich Jezior i planami zagospodarowania Mikołajek. Widzieli w tym szansę dla miasta. Mieszkańcy tu od wielu lat Henryk Rygiel mówi krótko:

— Temu miastu potrzeba sukcesu.

Sekretarz KMG Alfred Szewczyk wcale nie twierdzi, że widzi wszystko przez różne okulary, rozumie zniechęconych, ale uważa, że jest w Mikołajkach czym się pochwalić i zaprasza na spacer po miasteczku.

Pokazuje nową pocztę. Budynki niewielkie, kosztowały 19 milionów razem z centralą telefoniczną. Na razie zamknięte na kluczy. W pełni sezonu niepodobna zamknąć starej pocztę i urządzić przenosiny.

Na rynku sekretarz zwraca uwagę na przebudowę kina i dwa nowe budynki mieszkalne na skłepach na parterze. Szkoda tylko, że budynki (nowa pocztę też) stoją na potężnych cokołach, wysokiach na 2-3 metry. Przechodząc na na wysokość oczu nie wystawia sklepów na przykład tylko szary mur wykończony grysikiem. Sekretarz tłumaczy, że teren tu podmokły i wiele budynków stoi na palach. Zgoda. Lecz jak tak daleko pójść do dwadzieścia lat co drugi — trzeci budynek w Mikołajkach będzie przypominał fortecę i specyficzny nastrój Mi-

kołajek — małego, przytulnego miasteczka — licho weźmie.

Po drodze do nowej szkoły mijamy bloki mieszkalne, usytuowane tak, że od strony jeziora są niewidoczne (i dobrze, architektura to, jak wszędzie, sztampowa), a sekretarz Szewczyk wyjaśnia, że choć z zagospodarowaniem Mikołajek nie jest tak dobrze, jak by się chciało, to nie jest też tak źle, jak twierdzą malkontenci. Są posłigsi („wiadomo, jaka jest sytuacja z inwestycjami, prawda?”) ale tłumaczy się społeczeństwu, że nie wszystko można od razu. Zaplanować jest łatwo, z wykonaniem zawsze trudniej.

Przykład z innej dziedziny, z rolnictwa, ale pouczający. Zwykły rolnik może sobie produkować co chce i ile chce. Rolnik specjalista musi zadeklarować, ile odda produktów. Kiedy w gminie zaczęto rozliczać specjalistów, okazało się, że wielu nie potrafiło wywiązać się z obietnic. „A widział chłopy — powiedział im sekretarz — że z planowaniem to nie taka prosta sprawa. Musicie teraz zrozumieć, że nam też nie wszystko wychodzi”.

Nowa szkoła zbiorcza będzie kosztować 75 milionów i to już mówi samo za siebie. Trzy budynki dydaktyczne, internat, hala sportowa, przedszkole, 24 mieszkania nauczycielskie, kotłownia. Sekretarz Szewczyk pyta kierownika budo-

Za nagrodę kupiono m. in. 4 tys. ról.

wy, czy zdąży z tą kotłownią do zimy. Kierownik obiecuje, że zdąży. Po drugiej stronie ulicy też nowe budynki: zakład odwarzeniowy, spółdzielnia krawieckich „Młara”. Kosztorys: 17,3 miliona. Szkoła ma być gotowa w 1980 roku, spółdzielnia rok wcześniej.

Sekretarz uzupełnia, że za parę miesięcy będzie też w mieście oczyszczalnia typu Bioblok, co problemu ścieków wprowadzi nie rozwiąże, ale jednak trochę złagodzi. Będzie się rozbudowywać gazociąg do końca ulicy Kajki, Lenina i Makłowicza. Do 1980 r. powstanie dom towarowy za 10 milionów, a potem pawilon usługowy za 5 milionów i handlowy za milion.

Najwięcej pieniędzy pochłania jednak rozbudowa i modernizacja Zakładów Stolarski Budowlanej, które wyspecjalizowały się w produkcji domków z materiałów drewnopochodnych. Z pracy w tym zakładzie utrzymuje się czwarty mieszkaniec Mikołajek, więc modernizacja ludzi są zainteresowani. Wzrosło też zatrudnienie.

W decyzji koordynacyjnej zobowiązano zakład, by przy okazji modernizacji zbudował kotłownię dla osiedla mieszkaniowego, partycypował w rozbudowie wodociągu i zapewnił pewną rezerwę ciepła na rzecz miasta z zakładowej kotłowni. Ponadto buduje się nową linię energetyczną, więc skończą się wahania napięcia w mieszkaniach. Czyli — miasto zyska.

Taki zakład to bogaty wujaszek, jak twierdzi naczelnik i chwałdy dyrektora Czesława Stasiewicza za dobrą współpracę z miejscową administracją.

Na koniec pada argument taki: w bieżącej pięciolatce zaplanowano 360 mln zł na inwestycje. Z tego już „przezo-

biono” blisko połowę. W pięciolatce poprzedniej nakłady inwestycyjne były dziesięć razy mniejsze: 36 milionów.

Zdaniem sekretarza i naczelnika nie jest więc tak źle.

Jednak wiele spraw czeka na swoją kolej. W pierwszym rzędzie inwestycje turystyczne, które rozpoczyna się nie wcześniej niż w przyszłym pięciolatku.

Gdyby popatrzyć na Mikołajki z perspektywy jakiegoś innego, trzydziestoletniego miasteczka, można by powiedzieć, że jest nawet bardzo dobrze. Ponad sto tysięcy złotych na inwestycje na głowę mieszkańca w ciągu pięciu lat to kupa pieniędzy, o której każdy by marzył.

Z perspektywy takiego trzydziestoletniego miasteczka można też zazdrościć Mikołajkom corocznych nagród w konkursie o tytuł „Mistrza Gospodarności”. Za 1974 rok — pół miliona, za 75 — pół miliona, za ubiegły — również pół. Za 1976 r. miasteczko zainkasowało 1.750 tys. zł. Część tych pieniędzy poszła na wyasfaltowanie ulic Wawrzyńca, Prusa i Kajki, zakup ławek i 4 tysięcy ról (po 30 zł za sztukę). Są więc Mikołajki notorycznym laureatem...

A jednak nie można mal-kontentem odmówić zupełnie racji. Zawsze lepsze jest niezadowolone niż całkowicie pogodzone się z losem. Mikołajkom potrzebna jest oczyszczalnia, więcej mieszkań, publiczna wypożyczalnia sprzętu, baza żeglarska, kemping itd. Najbardziej zaś potrzebny jest sukces. Tyle tylko, że sukces ten zbliża się drobnymi krokami. I tu jest pytanie: czy założyciele, skoro sukces każe na siebie czekać, czy wprost przeciwnie?

IRENEUSZ CHOROSZUCHA

Duże zainteresowanie 32 Międzynarodowym Kongresem na temat alkoholizmu

- * Ponad 500 uczestników z kilkudziesięciu krajów
- * Ponad 200 prac naukowych

Jak już informowaliśmy, w dniach 3-8 września br. obradować będzie w Warszawie 32 Międzynarodowy Kongres na temat alkoholizmu i uzależnień lekowych. Organizatorem Kongresu jest Międzynarodowa Rada do spraw Alkoholizmu i Uzależnień, której przewodniczący amerykański senator — Harold Hughes. Jednym z wiceprzewodniczących jest przewodniczący Stalej Komisji Rady Ministrów do walki z alkoholizmem, wiceminister Zdrowia i Opieki Społecznej — Józef Grenda.

Międzynarodowa Rada, której stałą siedzibą jest Lozanna (Szwajcaria) prowadzi działalność wydawniczą, urządziła wyspecjalizowane konferencje i sympozja oraz — co kilka lat — kongresy międzynarodowe. Pierwszy kongres odbył się w r. 1885 w Antwerpiu. Kolejny, 21 kongres obradował w r. 1927 w Warszawie. Tegoroczny kongres po raz pierwszy odbędzie się w kraju socjalistycznym.

Międzynarodowa Rada do spraw Alkoholizmu i Uzależnień jest pozarządową organizacją, afiliowaną przy ONZ i współpracującą z jej agencjami m.in. Radą Gospodarczą i Społeczną, Światową Organizacją Zdrowia i Międzynarodowym Biurem Pracy. W skład Rady wchodzi ponad 160 organizacji ze 120 krajów. Polska jest reprezentowana przez Specjalny Komitet Przeciwalkoholowy.

Ze strony polskiej przygotowani do kongresu kieruje Polski Komitet Organizacyjny utworzony przez Specjalny Komitet Przeciwalkoholowy, Polskie Towarzystwo Psychiatryczne, Instytut Psychoneurologiczny oraz inne organizacje i instytucje. Honorowy protektor objął minister Zdrowia i Opieki Społecznej — Marian Śliwiński.

Głównym tematem obrad — na wniosek strony polskiej — będzie odpowiedzialność społeczeństwa za zmniejszenie spożycia alkoholu i innych środków uzależniających. Przewidziano

zarówno posiedzenia plenarne jak też zajęcia w sekcjach specjalistycznych.

Celem obecnego Kongresu, podobnie jak i poprzednich, jest dokonanie przeglądu osiągnięć naukowych na temat alkoholizmu i uzależnień lekowych, rozszerzenie współpracy między instytucjami i organizacjami społecznymi zainteresowanymi problemami alkoholizmu i uzależnieniami lekowymi oraz inspirowanie badań naukowych i działalności praktycznej w tym zakresie. Takie sformułowanie tematyki wynika z wieloletniego spojrzenia na charakter alkoholizmu i innych uzależnień.

Podjęcie sekretarza naukowego Instytutu Psychoneurologicznego, przewodniczącego zespołu ekspertów przy Stalej Komisji Rady Ministrów do spraw walki z alkoholizmem, prof. dr Ignacy Wald, szczerze i nader ważne nie jest obecnie wystarczające. Konieczny jest

kompleksowy pogląd a w tym ujęciu podejście społeczne odgrywa istotną rolę.

Kongres będzie więc platformą wymiany doświadczeń z różnych krajów. Powoła nie tylko na wymianę informacji ale także zapoznanie z różnymi punktami widzenia i metodami praktycznymi i różnymi działaniami w dziedzinie zwalczania tej wielkiej plag społecznej jaką jest alkoholizm. Stąd doniosłe znaczenie kongresu dla podniesienia poziomu działalności w dziedzinie zwalczania alkoholizmu w Polsce.

Dotychczas chęć uczestnictwa w obradach Kongresu zgłosiło ponad 500 przedstawicieli z kilkudziesięciu krajów. Są wśród nich lekarze, biolodzy, psycholodzy, prawnicy, socjolodzy, działacze społeczni. Do Komitetu Organizacyjnego wpłynęło już ponad 200 prac naukowych, a w tym 94 z Polski.

Obrady Kongresu toczyć się będą w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie. Oficjalnymi językami będą angielski i francuski. W trakcie obrad otwarte zostaną międzynarodowe wystawy wydawnictw i plakatów. Przewidziano także przegląd filmów. Zarówno przed rozpoczęciem kongresu jak i po zakończeniu jego uczestnicy zapoznają się w naszym kraju z placówkami zajmującymi się zwalczaniem alkoholizmu.

(h)

Specjaliści z gminy Andrzejewo

W gminie Andrzejewo (woj. łomżyński) przybywa gospodarstwie specjalistycznym. W roku ubiegłym 54 rolników zdecydowało się na ukierunkowanie nie produkcji w swoich gospodarstwach. W roku bieżącym będzie ich już ponad sto.

Dalszy rozwój hodowli — zgodnie z gminnym programem — będzie następował w oparciu o własną bazę paszową. Powstaną silosy na kiszonce, lepiej zostaną

zagospodarowane wysłodki i siano. Istnieje również możliwość uzyskania dodatkowych powierzchni w istniejących budynkach inwentarskich.

Rozwój specjalizacji jest podstawowym zadaniem Urzędu Gminnego, SKR i GS. Rolnicy podejmujący specjalizację otrzymują pomoc w uzyskaniu kredytów oraz nabywaniu potrzebnych środków produkcji i urządzeń mechanicznych.

(sp)

W Ciechanowcu

Zgrzyt taczki jadącej z ciężarem, skrzyp wyładowanego żwiru i stukot młotki dobiegają z budowy domu nauczyciela i przedszkola w CIECHANOWCU. Duwdziestu jeden uczniów z klasy III i IV miejscowego Liceum Ogólnokształcącego, w ramach OHP „Lat-78”, pod nadzorem nauczyciela JANUSZA SZULCA, spędza w ten sposób trzy tygodnie wakacji. Wszyscy oni są potencjalnymi kandydatami na studia. Po okazaniu zaświadczenia wydanego przez komendę OHP mogą ubiegać się o zwolnienie z obowiązkowych wstępnych praktyk studenckich.

Nie bez znaczenia dla uczniowskiej kieszki jest możliwość zarobienia pieniędzy, za które spędzą dalszą część wakacji. (gal)

Nikt się nie ociąga, wszyscy pracują.

Fot. GABOR LORINCZY

Wakacyjny wypoczynek

W czasie bieżących wakacji z różnych form wypoczynku skorzystała ponad 62 tys. dzieci i młodzieży z woj. suwalskiego. Większość z nich wypoczywała w miejscowych ośrodkach.

Siedmioma trasami wędrować będzie ok. 7 tys. młodzieży. Ponad 2 tys. starszej młodzieży łączą przyjemne z pożytecznym i uczestniczyć będzie w 100 ochotniczych hufcach pracy.

W programie zajęć zwrócono większą uwagę na sport i rozśpiewanie młodzieży. Od 12 do 22 lipca trwać będą „Dni piosenki kolonijnej”. Młodzież zapozna się z regulaminem współzawodnictwa o tytuł „Najlepszej placówki wypoczynku wakacyjnego”.

Zbliżający się okres nasyconych prac polowych stwarza potrzebę zapewnienia właściwej opieki dzieciom w wieku przedszkolnym. W tym celu KGW i terenowe koła TPD przygotują 250 dziecięcych dla ok. 5 tys. dzieci. (b-iz)

CZYTELNICZY REDAKCJA

S.O.S dla pszczół

19 czerwca br. nad polami i łąkami wsi Topolany (woj. białostockie) pięknie świeciło słońce. W owym pogodnym dniu pszczoły masowo wyleciały w pole za pyłkiem i nektarem. Niestety, nie powróciły z powrotem do swych gniazd. Spółkoma je zgładziła niesiona przez Spółdzielnię Kółek Rolniczych w Mielnie, która do wczesnych godzin rannych przysłała do oprysków, nie zważając na zadane przepisy i nie powiadamiając o tych czynnościach właścicieli pszczół.

Może redakcja zechce poczytać pracowników SKR, że w chwili kwitnienia zadane opryski nie powinny mieć miejsca.

W. K.
Topolany, woj. białostockie

Jest taka ulica...

Białystok jest w chwili obecnej pięknym i nowoczesnym miastem. Taką opinię słyszymy od gości odwiedzających nasz kraj. Mamy ładne osiedla mieszkaniowe i piękne dzielnice. Ale jest w Białymstoku taka jedna ulica, która nosi nazwisko naszej wielkiej pisarki Orzeszkowej.

Zaraz na początku, gdy z ul. Mickiewicza wchodzimy na ul. Orzeszkowej, znajdujemy się sklep spożywczy „WSS „Spółem”. Nad sklepem figuruje nieskazitelnie napis „Bisto”, pozostały po okresie, kiedy to właśnie w tym lokalu był usytuowany sklep z materiałami i konfekcją.

Jest przy tej ulicy również mostek, na którym pełno dziur i prawie się uginają, jak to brzmi w znanej piosence. Przez mostek ten chodzą mamy z małymi dziećmi, ludzie starsi, no i oczywiście mieszkańcy tej dzielnicy. W dzień to jeszcze widać, gdzie można postawić nogę, ale wieczorem z tym jest gorzej, gdyż miejsce to jest słabo oświetlone. Czyżby odpowiedzialni za istniejący stan czekali na nieszczęśliwy wypadek?

Mieszkaniec tej dzielnicy

Pożyteczna akcja

W związku z inicjatywą młodzieży z Gdańska w sprawie budowy „Białej Flegaty Daru Międzyzdrojów”, myślą że do sprawy tej powinno się włączyć całe społeczeństwo. Na budowę statku potrzeba setki ton stali, drewna na wyposażenie i materiału na oświetlenie, należałoby więc rozpocząć długofalowe współudziałnictwo w zbiorze złomu żelaza i stali oraz metali kolorowych. Do akcji tej powinna włączyć się młodzież szkolna, harcerze, ludzie starsi. Można byłoby wyznaczyć dzień, w którym wszyscy oddaliby swoje środowisko z rozrzuconych puszek po konserwach, butelek i innych surowców wtórnych. Ie przecież materiały te tego surowca oraz makulatury. A przecież 1 tona makulatury, to trzy sześćdziesięciolecie drzewa. Licząc na realne potraktowanie mojej propozycji przez całe społeczeństwo.

Czytelnik

Właściwa postawa

Za pośrednictwem „Gazety” chciałbym złożyć gorące podziękowanie dla pracowników placówki PKS w Siemiatyczach oraz dyrektorowi Zakładów Wytwarzających „Spomasz” w Sokółce, p. Wiesławowi Daszucie, za udzielenie Szkole Podstawowej w Kamionce Starej daleko idącej pomocy w zorganizowaniu wyjazdu dzieci wiejskich na wczasy do Parczewa (woj. białostockie).

Zarząd Wojewódzki TPD w Białymstoku zorganizował wczasy w mieście dla najbardziej potrzebujących dzieci wiejskich, jednak nie był w stanie zapewnić transportu. Z pomocą pospieszył dyrektor Zakładów „Spomasz”, który nieodpłatnie wypożyczył jeden z posiadanych autokarów na dowożenie dzieci do Parczewa. W drodze autokar uległ awarii. Nauczycielka odpowiedzialna za dowóz dzieci telefonicznie zwróciła się o pomoc do władz oświatowych w Parczewie oraz do placówki PKS w Łukowie. Niestety, pomoc stamtąd nie nadeszła. Tłumaczono, że to nie ich rejon i nie ich dzieci. Jedynie placówka PKS w Siemiatyczach, po otrzymaniu wiadomości, natychmiast wysłała zastępcę autokaru, który dowiózł dzieci do miejsca przeznaczenia. Pracownicy PKS zatroszczyli się także o nauczycieli, rezerwując im miejsca w hotelu w Siemiatyczach.

Wykazali oni społeczną postawę i potwierdzili słuszną zasadę, że nie powinno się dzielić dzieci na cudze i swoje. Dobro dziecka powinno leżeć na sercu każdego obywatela.

Mgr Eugeniusz Józefowicz
dyr. szkoły
(Wybr. Jg)

WAKS po raz piąty

Wakacyjna Akademia Kultury Studenckiej w Tykocinie, już piąta z kolei, po raz pierwszy poszerzyła swą działalność o gminę Drohiczyń. Tam zlokalizowany będzie plener filmowo-fotograficzny (grupa 20-osobowa) z tematyką: krajoznawstwo, zabytki, ludzie, zieleń nadbużańskiego. Proponuje się tam też umieszczenie 10-osobowej grupy literacko-poetyckiej.

W Tykocinie natomiast pozostanie plener plastyczny z udziałem studentów uczelni białostockich i krajowych akademii sztuk pięknych oraz pozostałe warsztaty twórców i animatorów (teatralne, piosenkarskie, muzyczne, kabaretowe). W Tykocinie kinie „Hetman” będzie czynny SDKF.

WAKS trwać będzie w okresie 14-28 sierpnia. Przewidziano dni krytyków teatru studenckiego, plastyki i fotografii studenckiej, krytyków kultury studenckiej. Zapowiedziano też dni redakcji — „Trybunu Ludu”, „ITD”, Publicystyki Kulturalnej TVP — oraz dzień rektorów białostockich i krajowych uczelni.

Łączną liczbę uczestników określono na 120 osób, w tym środowisko białostockie w 70-osobowej reprezentacji. W Tykocinie kwatery będą 90 osób, w Drohiczyń — 30. Impreza tegoroczna w zamysle organizatorów będzie bardziej skierowana na naszemu białostockiemu środowisku studenckiemu. Nasi studenci winni wynieść z niej umiejętności organizowania imprez kulturalnych, poszerzyć swą wiedzę w zakresie malarstwa, fotografii i filmu, podpatrzyć a następnie przenieść do swych uczelni, klubów, domów akademickich doświadczenia twórców i animatorów zespołów muzycznych, kabaretowych, teatralnych, poetyckich itp. Pomyślna konfrontacja szkół i metod kształcenia umiejętności młodych twórców powinna przynieść interesujące rezultaty i stać się punktem wyjścia dożytecznych dyskusji.

WAKS organizowany jest staraniem ZW SZSP w Białymstoku przy współudziale Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego, ZG SZSP, urzędów gminnych Tykocina i Drohiczyń. (D.G.)

Co słychać w szkołach?

Okres wakacji tradycyjnie wykorzystuje się na remonty budynków szkolnych. Miejski Zespół Ekonomiczny — Administracyjny Szkół w Białymstoku sprawujący kontrolę nad 33 szkołami podstawowymi, pięcioma liceami i 42 przedszkolami nie ma łatwego zadania. Z tej ilości musi wybrać obiekty, wymagające natychmiastowej renowacji.

Należy liczyć się przede wszystkim z nakładami, które są raczej skromne w stosunku do potrzeb — stwierdza mgr inż. Stefan Kalina. Dysponujemy kwotą 16 mln złotych, a przydałaby się o wiele wyższa. Znalezione wykonawcy i uzyskanie odpowiednich materiałów urasta często do rangi problemu.

Przedsiębiorstwa państwowe nie przyjmują zleceń na prace remontowe. To zmusza nas do korzystania z wielobranżowej spółdzielni u-

stług. Z kolei limity na prace nieuspołecznione są ściśle ograniczone, a wielu drobnych robót podjąć się mogą jedynie osoby prywatne.

Wydział Oświaty i Wychowania, nie jest ponadto obciążony planowym przydziałem materiałów. Zdobyć ogólnie poszukiwanych farb i lakierów — to sprawa niezwykle trudna.

Obecnie kapitałowe remonty przeprowadza się w sześciu szkołach podstawowych (nr 21 w Starosielcach, nr 22 przy ul. Konopnickiej, nr 9 przy ul. Suchoj, nr 5 przy ul. Kamienniej, nr 14 przy ul. Pułaskiego, nr 29 przy ul. Promiennej). Termin zakończenia trudno w tej chwili ustalić. Jednakże staraniem wykonać jak najwięcej, by późniejsze roboty nie przeszkadzały w zajęciach szkolnych. Do 30 sierpnia można jeszcze wiele zrobić. Bieżące remonty (odnowienie, re-

Rolnicze emerytury i renty

Czytelnik (nazwisko i adres zastrzeżone do wiadomości redakcji) jest rolnikiem. W skład jego gospodarstwa wchodzi grunty rolne, działka siedliskowa z budynkami i sadem oraz 18 arów lasu. Jest inwalidą I grupy. Pozostaje mu przekazać gospodarstwo państwu, aby uzyskać rentę. W tym celu udał się do urzędu gminnego i postawił warunki: zatrzymanie na własność budynku, siedliskowy plac z sadem oraz grunty zalesione. W urzędzie na zatrzymanie budynków przystali. Co do reszty — nie. Albo przekazać wszystkie grunty albo wcale — orzekł. Ma zastrzeżenia do takiego stanowiska. A ponieważ nurtują one także innych rolników, postaram się je szerzej wyjaśnić.

WARUNKI PRZEKAZANIA

Przekazanie gospodarstwa państwu nie jest umową. O warunki przekazania, o to, co przekazuje będzie a co nie będzie nie można się zatem z urzędem układać. Ustawa emerytalna bezpośrednio rozstrzyga, na czym przekazanie gospodarstwa polega i jakie uprawnienia przysługują rolnikowi.

PRZEKAZANIE WSZYSTKICH GRUNTÓW

Ustawa stanowi, że przekazaniu państwu (także następcy) podlegają wszystkie

grunty stanowiące własność rolnika. Żadne wyłączenia nie są możliwe. Co więcej, jeżeli rolnik jest właścicielem dwóch odrębnych gospodarstw, oba podlegają przekazaniu. Jest to warunek, od którego ustawa uzależnia prawo do renty.

Przekazanie gospodarstwa państwu

ZATRZYMANIE BUDYNKÓW

Ustawa przyznaje rolnikowi prawo wyłączenia z przekazywanego gospodarstwa i zatrzymania sobie na własność wszystkich budynków, albo niektórych z nich — według swego wyboru, a także prawo zatrzymania inwentarza żywego i martwego. Budynki wyłączone przez rolnika stanowią odrębny od gruntu przedmiot własności. Ta konstrukcja prawna nasuwa nam pewne obawy. Wyraża je Czytelnik słowami: „...nie mogę się z tym pogodzić, żeby budynki były moją własnością, a plac, na którym stoją, należał do państwa. Jeżeli ktoś kupi od państwa tę ziemię, to nie da mi się po placu poruszać. A przecież

treba i węgiel przywieźć i do budynków chodzić i wokół nich dla oporządzenia...”

Obawy te są bezpodstawne. Ustawa mówi, że z odrębną własnością zatrzymanych budynków związana jest służebność gruntowa w zakresie niezbędnym do korzystania z nich. Jest to służebność powstająca z mocy samego prawa. A zatem także o ustanowienie tej służebności nie ma potrzeby się z urzędem układać. Jeżeli pa-

ństwo sprzeda przejęte grunty, nabywca przejmie je wraz z obciążeniem służebnością na rzecz właściciela budynków. Tak samo rolnik, jeżeli zatrzymane budynki sprzeda, na ich nabywcę przechodzą również uprawnienia wynikające ze służebności gruntowej. Tak więc bez względu na zmiany właścicieli i gruntów i budynków służebność gruntowa na stałe związana jest z budynkami. Trwa ona tak długo, dopóki istnieją budynki.

DZIAŁKA DO UŻYTKOWANIA

Rolnikowi, który przekazał gospodarstwo państwu (albo następcy) służy prawo do bezpłatnego użytkowania działki gruntu rolnego o obszarze do 0,3 ha. Działka ta nie stanowi własności rolnika. Nie może

wieć rolnik jej zbyć. Nie musi być ona wydzielona z gruntów przekazanych przez rolnika. Urząd gminny może wyznaczyć tę działkę także z innych gruntów, jakimi dysponuje. Musi jednak przy tym w miarę możliwości uwzględnić, aby położenie działki było dla rolnika dogodnie.

Prawo rolnika do otrzymania do użytkowania działki gruntu rolnego jest niezależne od tego, czy rolnik zatrzymał sobie budynki z przekazywanego gospodarstwa, czy też przekazał gospodarstwo państwu wraz z budynkami.

GDY PRZEKAZUJĄCY JEST WSPÓŁWŁAŚCIELEMI...

Inna wątpliwość pojawia się w sytuacji, gdy przekazujący gospodarstwo rolnik nie jest wyłącznym właścicielem wszystkich nieruchomości, wchodzących w skład tego gospodarstwa. Tak oto pisze Czytelnik: „...mam wraz z dwoma braćmi wspólnie, nie podzielony sad. Toż oni nie zgodzą się, aby obciążać inną trzecią tego sadu dla państwa...”

Również i te obawy nie są uzasadnione. Jeżeli rolnik jest współwłaścicielem gospodarstwa lub współwłaścicielem niektórych nieruchomości (działek) wchodzących w skład gospodarstwa, przekazaniu podlegają udziały, a nie fizycznie wydzielone części odpowiadające tym udziałom. Tak więc samo przekazanie nie wymaga zniesienia współwłasności przez podział. Wskutek przekazania udziałów w miejsce dotychczasowego współwłaściciela wchodzi do wielkość jego udziału państwo. Na przekazanie przez współwłaściciela swoich udziałów zgoda pozostałych współwłaścicieli nie jest wymagana. Innymi słowy — pozostali współwłaściciele nie mogą się temu skutecznie sprzeciwić.

ZENON MŁYŃCZYK

Priorytet rzeczywisty czy formalny?

Mieła połowa pięciolatki, nazywanej „czarną mieszanką”, wpływającej pod znakiem wielkiej inwestycji w przemysł mieszkaniowy. Warto przy tej okazji o- bejrzeć się wstecz — i zastanowić, czy poniesiony przez gospodarstwo wysiłek przyniósł spodziewane rezultaty. Pora też wyodrębnić wnioski na drugą połowę drogi, która będzie znacznie trudniejsza; każdy rok przynosi bowiem budownictwu mieszkaniowemu kilkuprocentowy wzrost sadów.

Dwa pierwsze lata pięciolatki nie zapisały się dobrze w budownictwie mieszkaniowym. Państwowe przedsiębiorstwa zamknęły ten okres „poślizgami”, szacowanymi na około 12 tysięcy mieszkań. Rozkвіт budownictwa indywidualnego wyrównał wprawdzie niedobory i sprawił, że globalne plany roczne zostały niemal wykonane, jednak dla rodzin, które muszą czekać na klucze do rok czy dwa dłużej, niewielka to pociecha. Tegoroczne plany mieszkaniowe wykonano, według wstępnych danych resortu budownictwa na koniec czerwca, w około 40 procentach. Jeśli przypomnieć, że w ubiegłym roku podobny stopień zaawansowania planu osiągnięto dopiero po 8 miesiącach, można uznać ten wynik za niezły, tym bardziej, że obecne zadania są prawie o 10 proc. wyższe od ubiegłorocznych. Czujemy się jednak zawiedzeni. Dotychczasowe tempo robót nie daje przecież gwarancji,

że w tym roku uniknie się „poślizgów”, a załogiści u- da się odrobić.

Zawód to tym większy, że mieszkania przesiadają wyraźnie u- przywilejowane przy podziale inwestycyjnych środków. W ubiegłej pięciolatce na rozwój przemysłu mieszkaniowego wydano 55 miliardów złotych, w latach 1976-1980 przeznaczano na ten cel 115 miliardów złotych. Zwiększone nakłady na zbrojenie terenów pod nowe domy, budownictwo mieszkaniowe wyskoczyło formalny priorytet przy podziale wykonawczych „moce”.

W jaki sposób wydane zostały pieniądze, przeznaczone na rozwój przemysłu mieszkaniowego? Przede wszystkim szczerze zainwestowano je w fabryki domów, stwarzając dla tej technologii wielki majątek wytwórcy. Przy końcu roku fabryk domów będzie 134, a ich zdolności produkcyjne wyniosą 10,7 miliona m kw powierzchni mieszkalnej. O mury możemy więc być spokojni, potrzeby w tej dziedzinie pokryte z nawiązką. O wiele za mało wydano natomiast na zwiększenie produkcji instalacji domowych, wełny mineralnej, niezbędnej jako materiał izolacyjny, klejów syntetycznych, pokryć dachowych. Niedobory w tych dziedzinach szacowane są dziś, po 7 latach intensywnego rozwoju przemysłu mieszkaniowego, na 10-15 procent potrzeb!

Widoczna jest prawidłowość, że radykalnie zwiększyła się przede wszystkim produkcja materiałów dostarczanych przez przedsiębiorstwa samgo resortu budownictwa. Potwierdzają to dostawy cementu, elementów staliarki budowlanej i armatury domowej. Ności tych materiałów i wyrobów są na ogół wystarczające. Kłopot o tym, że resort budownictwa wytwarza tylko 40 procent potrzebnych mu materiałów. Głównymi „zaopatrzeniowcami” budownictwa są przemysły: chemiczny, maszynowy, lekki, hutniczy, drzewny. Przemysły te przywiązują niewielką wagę do produkcji na rzecz mieszkalnictwa i niechętnie w nią inwestują.

Nie po raz pierwszy pisaliśmy o potrzebie lepszej koordynacji rozwoju przemysłu mieszkaniowego. Powołane w tym celu Centrum Koordynacyjne nie ma dostatecznych uprawnień, aby wyegzekwować priorytet dla mieszkań w programach inwestycyjnych partnerów budownictwa. W rezultacie zdarza się często, że brak klejów, farb i innych materiałów uzupełniających o- późnia roboty, a tym samym zaprzeczając wysiłek podjęty przez gospodarstwo na rzecz programu mieszkaniowego.

Jeśli budowlani w pełni wykonają tegoroczny plan — a przedstawiciele resortu są o tym przekonani — do końca bieżącego roku zrealizowanych zostanie 53,5 proc. mieszkaniowych założeń pięciolatki. Będzie to dobry wynik, zgodny z przewidywaniami planistów. Załogiści z minionych 2 lat zostaną odrobione, dlatego tak ważne jest, aby w rozpoczynającym się półroczu budowlani i ich partnerzy nie zawiedli naszych oczekiwania. (Interpress)

URSZULA SZYPERSKA

Coraz więcej rodzin wprowadza się do własnych domków na osiedlu „Jutrzenka” w Wysokim Mazowieckiem. „Młuch” i własne mieszkanie to już nie marzenie, ale coraz częściej rzeczywistość.

Tekst i fot. Gal

Praca — najcenniejszym wkładem w budowę dróg

Województwo łomżyńskie posiada stosunkowo gęstą i korzystnie rozmieszczoną sieć dróg o ogólnej długości 6 243 km, co daje wskaźnik 93 km na sto kilometrów kwadratowych powierzchni. Jest to o 9,5 km więcej od średniej krajowej. Jednak stan techniczny wszystkich dróg pozostawia wiele do życzenia. Zaledwie 40 proc. posiada nawierzchnie twarde, a jedynie podstawowe ciągi dostosowane są do przejazdu ciężkiego transportu. Ich przepustowość jest w zasadniczym stopniu ograniczona niefunkcjonalnymi węzłami w wielu miastach, przez które przebiegają.

Zbyt niski potencjał wykonawczy, jakim dysponowały na terenie województwa rejonowe drogi publiczne nie pozwolił na planowanie w ostatnich latach zakrojonych na szeroką skalę robót modernizacyjnych. W roku ubiegłym wyasygnowano na drogi 469,5 mln złotych, z tego na bieżące ich utrzymanie — 110,3 mln zł.

Zgodnie z programem rozwoju drogownictwa, w

Rehabilitacja zdrowotna poprzez pracę

Głównym celem Spółdzielni Inwalidów „Razem” prowadzącej działalność w woj. łomżyńskim, jest stworzenie możliwości rehabilitacji ludziom nadwzmożonym zdrowiem. Niezależność finansowa, jaką stwarza praca w spółdzielni, umożliwia im samodzielne życie.

Spółdzielnia powstała przed 28 laty. Z każdym rokiem wzrasta ilość zatrudnionych osób. Obecnie załoga liczy 420 pracowników a w tym 327 inwalidów. W systemie chałupniczym pracuje 81 osób.

Wielobranżowa struktura pozwala na stworzenie różnorodnych miejsc pracy, zapewniającą zajęciu wszystkim inwalidom, którzy go poszukują. Podstawowe dziedziny produkcji to chemia (wyroby przedmiotów z tworzyw sztucznych) oraz galanteria metalowa i papiernicza.

Zadania gospodarcze są realizowane z nadwyżką. W roku ubiegłym wyrobów z tych trzech branż sprzedano za 68 mln zł. Przekroczono też plan dostaw towarów na zaopatrzenie rynku. (zp)

Śladem naszych interwencji

Odpowiedź „na okrągło”

Na list czytelnika Stanisława D., przesłany przez nas Stacji Hodowli i Unasielenia Zwierząt w Oleku — gdy — jej dotyczyła poruszenia sprawy — otrzymaliśmy następującą odpowiedź: „Dyrekcja... uprzejmie informuje, że po dokładnym przeanalizowaniu sprawy dotyczącej wypadku w drodze z pracy Stanisława D., przesyła do ZUS w Augustowie akta dotyczące wypadku wraz z drukiem ZUS N-14, celem ustalenia przez KIZ procentu usz-

czerbku na zdrowiu. Ustalony przez Komisję uszczerbek na zdrowiu będzie podstawą do wypłacenia odszkodowania w wysokości ustalonej, bowiem uszkodzony, będąc na umowie ubezpieczenia, spełniał warunki do uznania go za pracownika. Odszkodowanie wypłaca ZUS w przypadku zakwalifikowania jako wypadku w drodze z pracy. Natomiast jeśli wypadek zostanie zakwalifikowany przez ZUS jako wypadek zrównany z wypadkiem przy pra-

cy, odszkodowanie wypłaci ŚHIUZ Oleko.” Podpisał: dyrektor mgr inż. Kazimierz Kajko.

Nie zdaliśmy, niestety, znaleźć w tej odpowiedzi ani słowa o tym, KIEDY sprawa wypadku Stanisława D. została „dokładnie przeanalizowana” i KIEDY jej akta zostały przesłane do ZUS. A odpowiedź na te pytania ma dość istotne znaczenie. Wypadek miał miejsce 1 stycznia 1977 r. Leczenie trwało do 27 września 1977 r., po czym poszkodowany

przeszedł na rentę. Mamy podstawy sądzić, że owe „dokładne przeanalizowanie sprawy” nastąpiło dopiero na skutek naszego pośrednictwa, a więc w czerwcu br. Poprzednio bowiem, gdy poszkodowany zwracał się w sprawie odszkodowania bezpośrednio do dyrekcji, oświadczano mu, jak pisał, że ta sprawa nie ich nie obchodzi i... rób sobie, jak chcesz.” Czy to jest w porządku, dyrektorze? Czy bez mała roczna zwłoka w przyznaniu odszkodowania nie jest co nieco przydługą, zważywszy zwłaszcza na jego społeczne przeznaczenie? Czy za takie traktowanie spraw wypadkowych nikt w tym zakładzie odpowiedzialności nie ponosi? Oczekujemy rzeczowej odpowiedzi. (zm)

Oto skutki nadmiernej szybkości i nieprzestrzegania przepisów ruchu drogowego. Na drodze między Piszem a Rucianem samochód osobowy Volkswagena z dużą szybkością zamierzał wyprzedzić na zakręcie inny pojazd. Wpadł w poślizg, ściął słup telegraficzny i wyślizgnął na pobliskich torach. Dwie osoby jadące samochodem odwiezione zostały do szpitala.

Fot. Gabor Lorinczy

wiedza • technika • nowoczesność • wiedza • technika •

Międzynarodowe aspekty ochrony środowiska

Współpraca nie znająca granic

(Wypowiedź dr inż. arch. BOGDANA POPLAWSKIEGO — dyrektora Instytutu Kształtowania Środowiska)

Kształtowanie środowiska polega na harmonizowaniu działań gospodarczych, zapożyczających potrzeby człowieka — i racjonalnym korzystaniu z zasobów przyrody. Kształtowanie środowiska ma także aspekt polityczny. Jego problemy nie zamykają się bowiem w granicach określonego państwa. Można je rozwiązać tylko wspólnym wysiłkiem uczonych w skali całego globu. O wypowiedź na temat udziału Polski we współpracy międzynarodowej w tej dziedzinie przedstawił P.A. Interpress zwrócił się do dyrektora Instytutu Kształtowania Środowiska dr inż. arch. Bogdana Popławskiego.

Idea współpracy międzynarodowej w tej dziedzinie sformułował Leonid Breżniew. Przygotowaniem do realizacji radzieckiej propozycji zwołania konferencji międzynarodowej w sprawie ochrony środowiska poświęcone były niedawne obrady ekspertów Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ.

Najszersze na zasadzie wzajemnych korzyści rozwijamy współpracę z krajami socjalistycznymi. Program ramowy współpracy z krajami RWPG (do 1980 roku) obejmuje 11 problemów naukowo-technicznych (ogółem 182 tematy), w tym takie jak ochrona wnętrza ziemi, czy racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych.

Wspólnie z Akademią Gospodarki Komunalnej w Moskwie opracowujemy cztery tematy, dotyczące remontów kapitałowych obiektów gospodarki miejskiej, metodyki oceny stopnia oczyszczania ścieków, nowych ma-

teriów dla budownictwa drogowego, użytkowania odpadów. Instytut nasz podjął nado współpracę z Naukowo-Badawczym Instytutem Urbanistyki w Kijowie.

Współpracę dwustronną realizujemy także z innymi krajami RWPG. Z Instytutem Gospodarki Komunalnej w Dreźnie, badamy przydatność odpadów osiedlowych; zalegamy się z urzędami służącymi do badania zasobów oraz rekultywacji wysypisk i terenów ochronnych wokół nich. Instytut Urbanistyki i Architektury WRL współdziała z nami przy planowaniu aglomeracji mie-

skich. Wspólne zainteresowania nasze i Instytutu Urbanistyki i Architektury w Pradze obejmują m.in. sprawy mieszkaniowe i socjologię urbanistyczną.

Szerokie kontakty rozwija IKS z Programem ONZ ds Środowiska UNEP. Uczestniczy w opracowaniu projektu badań nad środowiskowymi aspektami wydobycia, transportu, przetwarzania, przekazywania i użycia paliw stałych. Przygotowaliśmy cztery raporty uwzględniające polskie doświadczenia w zarządzaniu środowiskiem, aspekty społeczno-ekonomiczne ochrony środowiska, jego odnowę w przypadku powstających szkód. Przygotowaliśmy, że ze względu na wkład strony polskiej do prac Komitetu Mieszkalnictwa, Budownictwa i Planowania ONZ przedstawiciel Polski został wybrany na wiceprzewodniczącą tego Komitetu. Współpracujemy poza tym z niektórymi organizacjami spoza ONZ — jak Międzynarodowa Unia Transportu Publicznego, Międzynarodowa Federacja Mieszkalnictwa, Urbanistyki i Planowania Przestrzennego, Międzynarodowa Unia Urbanistów i in.

Instytut bierze udział w pracach naukowo-badawczych krajów członkowskich ONZ, m. in. współpraca z Holandią (Organizacja Biologów Bałtyckich) ma duże znaczenie dla realizacji podpisanej w Helsinkach konwencji, przewidującej konieczność szybkiego ujednolicenia metod badania zmian w ekosystemie Bałtyku.

Pomyślnie rozwijają się kontakty z amerykańską Agencją Ochrony Środowiska (EPA) i Międzynarodowym Funduszem im. M. Curie-Skłodowskiej. Realizujemy wspólnie takie np. zadania, jak: akumulacja metali ciężkich w roślinach jako wynik wpływu różnych składników zanieczyszczonego powietrza, procesy odzysku wody z biologicznie oczyszczonych ścieków.

Jakie efekty naukowo-badawcze przyniosła współpraca polskiego Instytutu z zagranicą? Najważniejszym zrealizowanym dziełem osiągnięciem jest opracowanie programu ochrony środowiska dla zachodniej części

Górnoląskiego Okręgu Przemysłowego (Gliwice, Zabrze, Chorzów, Bytom), przy pomocy UNEP i WHO. W programie tym po raz pierwszy w sposób kompleksowy rozwiązano ważne problemy ochrony środowiska, bilansując źródła zanieczyszczenia i chłonność zasobów środowiska, oraz wyznaczając kierunki i metody działań gospodarczych. Doświadczenia metodyczne uzyskane w skali GOP znajdują zastosowanie przy opracowywaniu programów dla innych regionów kraju. Pomoc i współpraca UNEP-WHO polegała na zorganizowaniu szerokiej akcji stażowej dla naszych specjalistów, na zapewnieniu konsultacji i udziału w seminariach szkoleniowych prowadzonych przez najwybitniejszych ekspertów WHO, oraz na zaopatrzeniu ośrodka naukowego IKS w Katowicach w unikalną aparaturę badawczą.

Najważniejsze upowszechnienie za granicą osiągnięcia IKS dotyczą generalnie metod i zasad planowania przestrzennego. Prace te prowadzone były równolegle w Warszawie (metody planowania aglomeracji i kształtowania układów osadniczych na obszarach intensywnie urbanizacji), a także w oddziale IKS w Krakowie (metody optymalnych rozwiązań przestrzennych w planowaniu miast i osiedli i wyznaczania krańcowych progów rozwojowych — z punktu widzenia odnowy środowiska przyrodniczego). Na podstawie tych prac wydany został przez ONZ podręcznik dla planistów przestrzennych „Analiza Progowa”. Poza tym prowadzone są w tym zakresie dalsze prace, m.in. na zamówienie Amerykańskiej Agencji Ochrony Środowiska.

Wyrazem wysokiej oceny osiągnięć IKS w planowaniu przestrzennym było powierzenie Instytutowi przez rząd PRL opracowania planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hanoi — w ramach pomocy dla Socjalistycznej Republiki Wietnamu. IKS zorganizował tam specjalną pracownię projektową i powierzone mu zadanie wykonał.

(Interpress)

Notowała: JADWIGA ROJEK

NA ZDJĘCIU: mgr Alicja Pietraszk, mgr Jan Białoskórski i doc. dr hab. Tadeusz Wojski na polu doświadczalnym.

Nauka — o Warmii i Mazurach

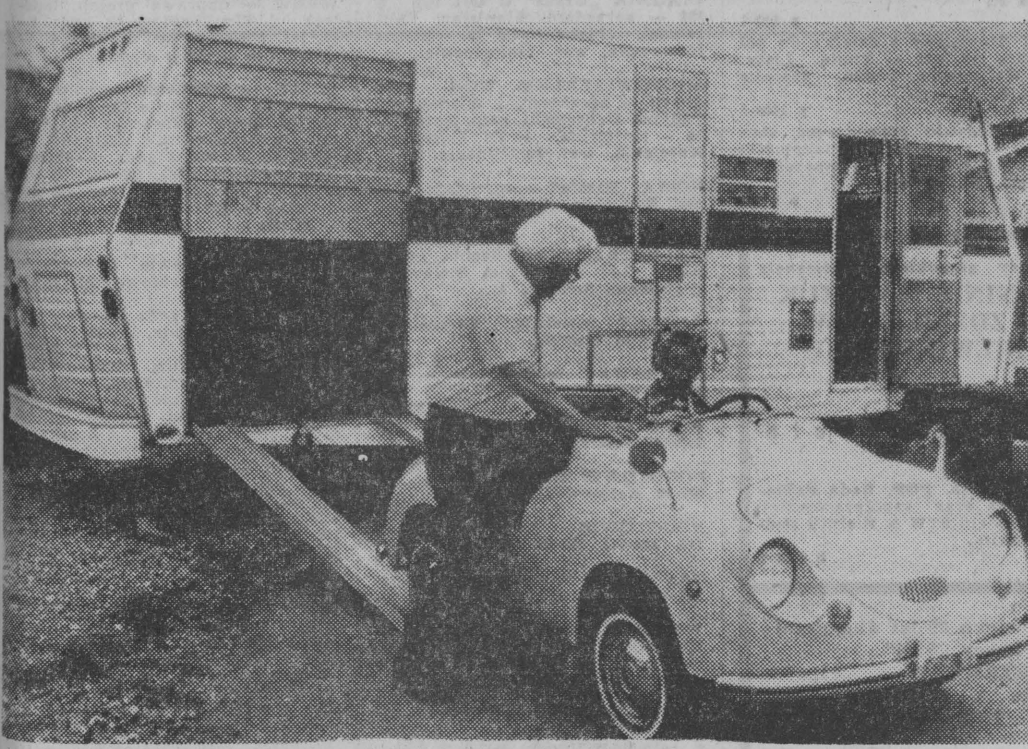
Na Światowym Kongresie Socjologii Wsi, na Międzynarodowej Konferencji Etnografów Słowiańskich, w licznych międzynarodowych imprezach etnograficznych, m. in. na terenie CSRS brał czynny udział naukowcy im. W. Kętrzyńskiego. Dwa historycy z OBN wzięli do komisji historyków w PRL i NRD. — Ośrodek był gospodarzem 24 sesji tej komisji. Ośrodek często gości naukowców zagranicznych, reprezentujących różne specjalności.

Tematyka badań naukowych prowadzonych w OBN jest obszerna. Uwzględnia w niej przede wszystkim sprawy Warmii i Mazur — z naciskiem na współczesność, ale równocześnie z uwzględnieniem tradycji regionu, walki o polskość, kształtowania się świadomości narodowej Mazurów i Warmiaków. Problematyka współczesna koncentruje się w pracowni etnograficzno-socjologicznej, a obejmują m. in. problemy małych miast. Badania nad małymi miastami — to praca pionierska.

W centralnych akcjach badawczych OBN ma swój udział. Uczestniczy w realizacji problemu rządowego pt. „Modelowe rozwiązanie struktur mieszkaniowych i usługowych w ośrodkach gminnych”, prowadzi badania planów przyszłościowych przestrzennego zagospodarowania gmin w Polsce (PAT).

Obrazkowa sonda

Jedną z firm amerykańskich wyprodukowała oryginalne urządzenie pozwalające na otrzymanie trójwymiarowego obrazu dna zbiornika wodnego i jego przekroju. Obrazkowa sonda — tak nazwano nowy aparat — umożliwia rozpoznawanie kształtu dna, a nawet typu osadów dennych. Używana jest podczas robót ziemno-wodnych.

Miłośnicy samochodowej turystyki z Albuquerque w stanie Nowy Meksyk w USA znaleźli rozwiązanie, jak wygodnie zwiedzać okolice, gdy ich potrzebny „zmotoryzowany dom” zaparkowany jest na camping. Używają wtedy 2-osobowego mini-samochodzika garażowanego w czasie podróży z tyłu ich wielkiego pojazdu.

NA ZDJĘCIU: wyjazd z „garażu”.

CAF—UPI

Nowości światowej techniki

UDAROWY „KRET”

Naukowcy z Instytutu Górniczego syberyjskiego oddziału Akademii Nauk ZSRR skonstruowali specjalne urządzenie służące do przebijania poziomych otworów w gruncie. Urządzenie zasilane jest sprężonym powietrzem, działa na zasadzie udarowej i może wykonywać otwory o średnicy do 25 cm oraz o długości do 50 m.

KOMPUTER POMAGA STRAŻAKOM

W Wielkiej Brytanii opracowano komputerowy system informacji o miejscu pożaru. Po otrzymaniu w centrali zgłoszenia o pożarze i ustaleniu miejsca wybuchu ognia, operator systemu wprowadza te dane do komputera. Następnie w pamięci maszyny następuje błyskawiczne wyszukiwanie informacji zawierających plany pionowego budynku oraz inne dane interesujące strażaków. Kolejna błyskawiczna operacja — to wydruk całego materiału w zainstalowanym w wozie strażackim terminalu. Zanim strażacy dojadą na miejsce pożaru, mają jeszcze czas na przygotowanie planu akcji.

ZEBY ŚNIEG Z DACHU SPADŁ

Długotrwałe opady śniegu mogą powodować m. in. zarywanie się dachów. Dla zabezpieczenia budowli przed takimi wypadkami firma Asahi Glass Co. (Japonia) podjęła produkcję specjalnych folii polieterofluorowosilikonowej „Aflex” o bardzo małym współczynniku tarcia. Dzięki temu śnieg albo wcale nie trzyma się pokrytego folią dachu, bądź też daje się z niego łatwo zrzucić. Spadziści dachami z folią „Aflex” pokrywa się najczęściej domy w miejscowościach podgórskich. (Interpress)

Zielone AKCENTY

Trudno sobie wyobrazić, co by się działo, gdyby się zdarzył jakiś kataklizm i zbiory pszenicy były o połowę mniejsze. Fatalna sprawa. Głód. Konflikt. Wszakże gatunek ten zrobił wielką karierę i wręcz decyduje o wykorzystaniu milionów ludzi. Przy tym pszenica różni się nie tylko geograficznie, na wszystkich kontynentach. Wykazała ona dużą „plastyczność” genetyczną i wysoką biologiczną wartość. Inne gatunki zbóż przeżyły tę rywalizację. Złoty i owoce są cenne w odzwrocie, chociaż mieliśmy możliwość przeczytać nie raz opinie naukowców, twierdzących, że potencjalne możliwości genetyczne np. żyta nie są uwalniane przez pszenicę. Faktu tego nie wykorzystujemy w pracy hodowlanej. Wszyscy są zafascynowani pszenicą i na nią poszły miliony dolarów, które spożytkowano w ośrodkach badawczych. W hodowli żyta, jak można przypuszczać, przoduje Polska.

W OSTATNICH latach — o czym zdecydowały głównie postępy w doskona-

NA ZDJĘCIU: mgr Jan Białoskórski demonstruje żyto karłowe.

CAF—Rybczyński

Przykład: studia przemienne Przemysłowe „spółki” wyższych uczelni

Naukowcy i praktycy, powołani przez resort nauki, szkolnictwa wyższego i techniki, prowadzą badania, z których wynika się perspektywiczny kształt polskich wyższych uczelni. Godzą dawne tradycje uczelnie i nabyte doświadczenia z koniecznością wprowadzania niezbędnych zmian do programów i organizacji szkół wyższych.

Jedną z nowych form kształcenia są studia przemienne, prowadzone w oparciu o bazę techniczną zakładów produkcyjnych. Przykładem współdziałania uczelni z przemysłem w tym zakresie mogą być studia przemienne, realizowane przez Politechnikę Warszawską wspólnie z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu — czy też inicjatywa Politechniki Gdańskiej i ZAMECH-u w Elblągu, dzięki której kształcą się na miejscu przyszli konstruktorzy turbin elbląskich.

W planach wyższych uczelni — zwłaszcza technicznych — mówi się o tworzeniu przyuczelnianych ośrodków szkolnowo-produkcyjnych, gdzie studenci pracowaliby w ramach zajęć programowych. Takie rozwiązanie przyczyni się do wzbogacenia zasobów wiedzy praktycznej, zbliży studentów do warsztatów pracy, a przy tym obniży koszty kształcenia.

Wyższe uczelnie mogą wykazać się znacznym dorobkiem w dziedzinie współpracy z gospodarką. Interesujące są bezpośrednie umowy zawierane w środowiskach warszawskim, łódzkim, krakowskim, poznańskim, lubelskim. Realizacja tych umów przyczyni się do rozwoju energetyki, hutnictwa, chemii, telekomunikacji, rozwiązuje problemy przemysłu maszynowego, stocznio i in. (Interpress)

Jakość ziarna, tj. zwiększenie zawartości białka dla celów paszowych i zwiększenie odporności na porażenie. Wyhodowane pod kierunkiem doc. Wolskiego żyto „Dańkowskie Złote” jest najszerzej uprawianą odmianą w Europie Środkowej, m. in. w NRD i Rumunii. Żyto to budzi duże zainteresowanie również w RFN. Inne wspólne dzieło specjalistów z Chorzowa i Łaski — „Dańkowskie Nowe” — uprawiane już jest w 10 proc. w Polsce z dużą tendencją wzrostową. Jego uprawę prowadzi także Czechosłowacja, a ponadto w Austrii i RFN tamtejsi fachowcy badają możliwość przeniesienia tej odmiany na ich pola.

Jeśli idzie o pszenicę, w Dańkowie wyhodowano odmianę o nazwie Jana. Poza tym kilka odmian znajduje się w badaniach państwowych. Jedną z nowych odmian pszenicy, jeszcze bez nazwy, ze względu na swe cechy doskonałe nadaje się do wyrobu dobrego pieczywa.

Trzecią rośliną, mającą się w centrum zainteresowania Stacji w Łaskach jest pszenżyto, czyli Triticale. Ma ono bardzo wysoką odporność na choroby, wyższą zawartość białka, a przy tym znaczną wartość pastewną ziarna. Planuje się wprowadzenie pszen-żyta do uprawy jako zboża pastewnego. W tym roku przyjęto do księgi zgłoszeń ogółem sześć jego odmian, w tym trzy z Łaski. Najcięższą zaletą Triticale jest to, że w rejonach i latach, w których występują duże nasilenie chorób, daje wyższe plony od żyta i pszenicy, a zatem może stanowić czynnik stabilizujący produkcję zbożową.

Warto dodać, że prace hodowlane prowadzone przez Stację w Łaskach połączone są z badaniami jakości ziarna, które odbywają się we własnym laboratorium.

Opracowanie — CAF

Afryce czy Azji. Jeszcze ciekawszymi są dane dotyczące poszczególnych krajów. Na czele znajduje się Holandia, gdzie przeciętna wydajność sięga już 60 kwintali. Niekoniecznie osiąga się w Szwecji, Danii i Belgii. Blisko 50 kwintali wynosi średnia wydajność w takich krajach jak: Wielka Brytania, RFN, Szwajcaria i Francja. Polska pod tym względem zajmuje 17. miejsce w świecie, co można uznać — biorąc pod uwagę wyłącznie suche łąki — za sukces, ale faktycznie stać nas już teraz na znacznie lepsze rezultaty.

CO ZNACZY praca hodowlana nad doskonałymi roślinami oraz konsekwentnie realizowany program intensyfikacji rolnictwa można przekonać się na przykładzie chociażby Meksyku. Kilka lat temu kraj ten należał do najbardziej zacofanych w dziedzinie gospodarki rolnej. Plony zboża były niewiele wyższe, niż 10 kwintali. I właśnie dlatego rząd zdecydował się

przeznaczyć duże kwoty na badania i prace hodowlane nad zbożami. Tam zrodził się sukces prof. Borlauga. Tam przeciętna wydajność pszenicy jest teraz trzy razy większa. Meksykańskie doświadczenia zostały upowszechnione w wielu rejonach świata. Wszędzie przyniosły one znaczny postęp, aczkolwiek po fali euforii przyszyły pewne rozczarowania. Cóż, sztuka gospodarowania na roli nie jest jeszcze w pełni opanowana, a upowszechnianie postępu

proc. ziarna pszenicy. Oczywiście zupełnie inna jest kolejność, jeśli weźmiemy pod uwagę plony z hektara. Dziesięć produkcyjnych krajów posiada załadowe 3,8 proc. areali tego gatunku zboża, a zbiera prawie 12 proc. ziarna.

ZESTAWIENIE te są niezwykle pouczające. Wskazują one na hierarchię spraw i przedstawiają. Jeżeli się nadal rejonowi światu, gdzie wydajność nieco przekracza 10 kwintali z hektara, to głównym celem działalności instytucji międzynarodowych troszczących się o postęp w światowym rolnictwie jest dążenie do radykalnego wzrostu plonów. Wiadomo przecież, że biologiczne możliwości najlepszych odmian sięgają 60—80 kwintali z hektara. Wykorzystywanie ich w nadzwyczajnym prymitywnym rolnictwie nie ma żadnego sensu; zamiast wzrostu plonów może być jeszcze większy regres. Upowszechnianie intensywnych odmian pszenicy może odbywać się tylko tam, gdzie zostały zapewnione warunki do ich stosowania i gdzie istnieje szanse zbioru przynajmniej 30 kwintali z hektara. Bo choć pszenice nazywa się teraz królową zbóż, jest ona hojna tylko dla dobrych gospodarzy.

MARTAN SUCHOŹERSKI

Królowa-pszenica

których krajach europejskich, gdzie małe areale tego zboża, ale za to są byki w prasie wydają oś, co z nawiązką rekompensuje straty, jakie wynikają z ograniczania powierzchni uprawy. I o to właśnie nam chodzi!

WYSTARCZY spojrzeć na tabelę, aby przekonać się, że istnieją nadal ogromne różnice pod względem wydajności. Średnie plony pszenicy w Europie sięgają 35 kwintali z hektara i są trzy razy wyższe, niż w

Wielka Brytania, RFN, Szwajcaria i Francja. Polska pod tym względem zajmuje 17. miejsce w świecie, co można uznać — biorąc pod uwagę wyłącznie suche łąki — za sukces, ale faktycznie stać nas już teraz na znacznie lepsze rezultaty.

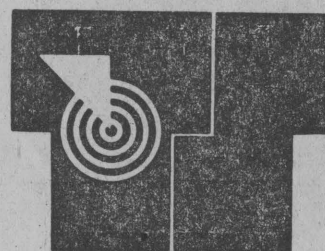
NIE ULEGA najmniejszej wątpliwości, że pszenica jest coraz bardziej ceniona w dziesiątkach krajów. Jednakże „rzy czwartę jej powierzeni znajdują się w dziesięciu państwach (potencjał, to ZSRR, ChRL, USA i Indie). Zbiera się w nich 73

UWAGA!

W dniu 19 lipca 1978 roku

Specjalne zakłady olimpijskie,

z których dochód przeznaczają się na fundusz kosztów przygotowań do Olimpiady!

TOTALIZATOR SPORTOWY

Losowanie 6 z 49 liczb w Moskwie!

Cena za 3 zakłady — tylko 20 zł!

Oprócz wysokich wygranych — nagrody specjalne
100 wycieczek na Olimpiadę Moskwa 80.

Dopomóż swemu szczęściu!

Kolektury i nagrody czekają na Ciebie!

K 2608-0

OKAZJAI

DYREKCJA PRZEDSIĘBIORSTWA
BUDOWNICTWA ROLNICZEGO

w Giżycku

w porozumieniu z
WOJEWÓDZKĄ KOMENDĄ OCHOTNICZYCH
HUFCÓW PRACY FSZMP w SUWAŁKACH

ogłasza zapisy

do Ochotniczego Hufca Pracy dla młodocianych w
wieku 16—17 lat
Kandydaci powinni dostarczyć następujące doku-
menty:

- metrykę urodzenia lub tymczasowy dowód oso-
bisty,
- zgodę rodziców,
- wynik badania lekarskiego stwierdzający przy-
datność do pracy w budownictwie,
- ostatnie świadectwo szkolne,
- dwie fotografie.

Przedsiębiorstwo zabezpiecza bardzo dobre warunki
zakwaterowania i wyżywienia.
Umundurowanie i wyżywienie częściowo odpłatne.
Wynagrodzenie i stypendium wg obowiązujących
przepisów.Ponadto dla junaków, którzy nie posiadają ukończo-
nej szkoły podstawowej zapewnia się naukę w wie-
czorowym Podstawowym Studium Zawodowym a z
ukończoną szkołą podstawową w ZSZ o kierunku bu-
dowlanym.Hufiec rozpocznie swoją działalność
OD 1 SIERPNIA 1978 ROKUJeśli chcesz zdobyć atrakcyjny zawód budowlany
nie zwlekaj z decyzją.
Ilość miejsc ograniczona.

Zgłoś się pod adresem:

Przedsiębiorstwo Budownictwa Rolniczego
11-500 Giżycko
ul. Przemysłowa 1. k 2350-00POTRZEBNA dochodząca epi-
kunka do dwójki małych dzieci.
Białystok, ul. Stopara 1 m. 123.POTRZEBNA dochodząca pomo-
ce do rocznego dziecka. Białystok,
Dobryńska 24, tel. 264-25.OPIEKUNKĘ do dwójki dzieci (6
i 1 lat), która sennie się także
domem — zatrudnia. Warunki
bardzo dobre. Osobny pokój. Ha-
lina Nowicka, Gdynia, 23 Lipca 8
m. 4OPIEKUNKĘ do dziecka przyje-
żdżającego z zagranicy. Gdansk-
Oliva, Pomorska 8 A/90, tel.
33-04-18.PRZYJMĘ natychmiast dwie ka-
dery do pracy. Wysokie wynagro-
dzenie. Zapewniam wyżywienie
oraz mieszkanie. Połowa kosztów
podróży zwracam. Franciszek
Strzelecki, Restauracja Kras-
nik, ul. Świerczewskiego 48, woj.
lubelskie.PRZYJMĘ pana na mieszkanie.
Białystok, Bema 99 „A” m. 115.SAMOTNY poszukuje pokoju w
Białymstoku — najchętniej na
Osiedlu Dojlidy. Oferty Biuro O-
głoszeń nr 3483.KUPIŃ lokal na działalność re-
mieslniczą w Białymstoku. Oferty
Biuro Ogłoszeń nr 3475.BYDGOSZCZ — M-2, 43,5 m kwadr.
w nowym budownictwie, II pię-
tro — zamieniam na podobne lub
większe w Białymstoku. Wlodo-
mość: Leon Czerwik, Bydgoszcz,
ul. Świdwieckiego 225.POKOJ do wynajęcia parterem. Bia-
łystok, ul. Wąska 22/2.M-3 w Augustowie zamieniam na
podobne w Białymstoku. Oferty
Biuro Ogłoszeń nr 3490.M-3 w Augustowie zamieniam na
podobne w Białymstoku. Oferty
Biuro Ogłoszeń nr 3490.

Wyrazy głębokiego współczucia

Kol. ANTONINIE

DZIADZIULUK

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

Wyrazy głębokiego współczucia

Kol. ANTONINIE

DZIADZIULUK

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

PRZYPOMINAMY!

Na terenach wystawowych przy ul. Kawalerskiej 1 r w a

KIERMASZ MEBLI

WOJEWÓDZKIE PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLU WEWNĘTRZNEGO

OFERUJE!

szeroki wybór mebli tapicerskich i segmentowych

produkcji BIAŁOSTOCKICH FABRYK MEBLI

oraz

tapczany, wersalki, fotele, krzesła, stoły, stoliki okolicznościowe, łó-
żeczka.

DO NABYCIA RÓWNIEŻ

sprzęt zmechanizowany gospodarstwa domowego

po cenach obniżonych

PONADTO POLECAMY

SZEROKI ZAKRES USŁUG SAMOCHODOWYCH:

- * mycie samochodów
- * usługi elektroniki samochodowej
- * instalowanie urządzeń zabezpieczających przed kradzieżą —
Auto—Alarm
- * ustawianie świateł

ZAPRASZAMY

na tereny wystawowe codziennie w godz. 11-19.

k 2672-1

BIURO PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO
w BIAŁYMSTOKUpodaje do publicznej wiadomości, że
został opracowany projekt miejscowego planu szcze-
gółowego zagospodarowania przestrzennego terenów
budownictwa jednorodzinnego „Bagnówka” w rejo-
nie administracyjnym Wygoda — Pieczurki w Bia-
łymstoku.Teren objęty w/w projektem planu ograniczony
jest:

- od wschodu granicą miasta i naturalną granicą
lasu,
- od północy i zachodu — przebiegiem linii wyso-
kiego napięcia,
- od południa ul. 27 Lipca i terenami ogródków
działkowych.

Projekt planu wyłożony do publicznego wglądu w
gmachu Urzędu Miejskiego w Białymstoku, ul. Le-
nina 7/9, pokój nr 50 w okresie
do dnia 17 lipca 1978 r.
do dnia 31 lipca 1978 r.

wylącznie w godzinach od 10 do 13.

W czasie wyłożenia projektu planu zainteresowane
jednostki gospodarki społecznej, organizacje spo-
łeczne i zawodowe, stowarzyszenia oraz osoby praw-
ne, a także poszczególni obywatele mogą zapoznać
się z projektem planu, uzyskać konieczne wyjaśnie-
nia, zgłosić swoje uwagi i wnioski. K 2530-1OSRODEK SZKOLENIA ZAWODOWEGO KIE-
ROWCÓW LIGI OBRONY KRAJU w ELKU ogła-
sza PIERWSZY PRZETARG NIEOGRANICZONYna sprzedaż samochodu ciężarowego marki „Star 25”,
nr rej. 2231 AT, nr silnika 0249602, nr podwozia
106235.

Cena wywoławcza 35.700 zł.

Przetarg odbędzie się w dniu 2 sierpnia 1978 roku
o godz. 10 w Ośrodku Szkolenia LOK w Elku, ul.
Suwalska 48.Do przetargu mogą przystąpić przedsiębiorstwa i o-
soby prywatne.Przystępujący do przetargu powinien wpłacić wad-
dum w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej na
konto NBP O/EK nr 79123-1513-132 najpóźniej w
przeddzień przetargu.Samochód można oglądać codziennie oprócz dni wol-
nych od godz. 8 do 15 w Ośrodku LOK w Elku, ul.
Suwalska.W razie niedojścia do skutku pierwszego przetargu
drugi przetarg odbędzie się w dniu 4 sierpnia 1978
roku.Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez po-
dania przyczyn. K 2621-1TELEWIZOR turystyczny oraz
magnetofon samochodowy
sprzedam. Białystok, tel. 263-26.PUDEŁKI 4-tygodniowe — sprze-
dam. Białystok, tel. 263-24.NUTRIE — młode samice kotów,
samoty — sprzedam. Józef Bąba,
Dojlidy Górne, ul. Słomowa 35.DUŻA palma — sprzedam. Bro-
niewski Jerzy, sam. Katy kole
Kolna, woj. łomżyński.SEKLANIE i dwa namioty z fo-
teli w Jarosławie koło Białegostoku
— sprzedam. Wiadomość: Bia-
łystok, ul. Odlecia 1.DOM w samodzielnym stanie nuro-
wym — sprzedam. Wiadomość:
Łomża, Armii Czerwonej 97 m. 43.DOM jednorodzinny, obora, dział-
kę — sprzedam. Jędrna Markowa-
ska 16-300 Zambrów, ul. Białos-
towska 17.DOM drewniany z działką do pół
hektara na wsi — kupię. Listy:
Jan Walinowski, Toruń, Sieroka
14 m. 2.DOM, budynek gospodarczy, stan
dobry — sprzedam. Wiadomość:
Aleksy Gierman, Nowoberezowa
113, gm. Hajnówka.

WYRAZY głębokiego współczucia

Kol. EUGENII

ŚWISŁOCKIEJ

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

WYRAZY głębokiego współczucia

Janinie MARCZUK

i Zdzisławowi

NIEWIŃSKIEMU

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

W dniu 13 lipca 1978 roku zmarł w wieku 69 lat długoletni
pracownik, były prezes Spółdzielni Pracy „Styl”
kol. CZESŁAW JAKUCZEWSKI

WYRAZY głębokiego żalu i współczucia

RODZINIE

składają:

Zarząd, Rada Spółdzielni, Rada Zakładowa, POP

oraz współpracownicy Zakładów Meblarskich

Spółdzielni Pracy w Białymstoku. K 2678-1

Wojewódzka Spółdzielnia
Budownictwa Wiejskiego

w SUWAŁKACH

zawiadamia, że

w związku z przeprowadzoną reorganizacją wew-
nętrzną wszelkie uprawnienia i obowiązki byłego
Rejonowego Zakładu Budownictwa Wiejskiego w
Suwałkach, wynikające z umów, zleceń i rozliczeń
przejęte zostały

z dniem 1 lipca 1978 roku przez

WOJEWÓDZKĄ SPÓŁDZIELNIĘ
BUDOWNICTWA WIEJSKIEGO
w SUWAŁKACH.

K 2663-1

NACZELNIK MIASTA i GMINY w KOLNIE

zawiadamia, że

w dniach od 24 lipca 1978 r. do 4 sierpnia 1978 r.
w Urzędzie Miasta i Gminy w Kolnie, ul. Wojska
Polskiego, pokój nr 43 będzie wyłożony do
publicznego wglądu projekt planu szczegółowego za-
gospodarowania przestrzennego osiedla budownictwa
jednorodzinnego.Projekt planu dotyczy terenu przyległego do Osie-
dla 1000-lecia PP od strony północno-wschodniej w
Kolnie.W okresie tym wszyscy zainteresowani mogą zapo-
znac się z projektem planu, uzyskać potrzebne wy-
jaśnienia oraz zgłosić swoje uwagi i wnioski.

W dniu 4 sierpnia 1978 roku o godz. 10

w Urzędzie Miasta i Gminy w Kolnie przy ul. Wo-
jska Polskiego odbędzie się publiczna dyskusja
nad planem z udziałem wszystkich zainteresowanych.

K 2669-1

KOMUNIKAT
PRZEDSIĘBIORSTWO INSTALACJI
PRZEMYSŁOWYCH „INSTAL”
w BIAŁYMSTOKUprzepraszam mieszkańców osiedla przy ul. Polnej w
ELKU za przerwę w dostawie wody w dniu 11.VII.
78 r. — 13.VII.78 r.Przerwa spowodowana została uszkodzeniem wodo-
ciągu podczas prowadzenia prac przy kanałach cie-
płowniczych. K 2679-1Rejon Energetyczny Białski Podlaski zawiadamia odbiorców energii
elektrycznej o przerwach, które wystąpią w miejscowości 42, godz. 1-
18, tel. 333-48 wewn. 2 lub 954 —
złogozienia napraw domowych. K 2684-1WPHW — zgłoszenia napraw do-
mowych, Al. 1 Maja 29, godz. 8-
18, tel. 330-80, zgłoszenia napraw
tel. 330-80 kierownik zakładu,
— ul. Narwowska 3, godz. 8-17 (po-
boty 10-17) tel. 257-70,
— ul. Olejnicza (Starosielec) po-
dzina 9-17 (soboty 10-18) tel.
233-13.NOWA „Damię” — sprzedam. Ste-
fan Samojlik, Grzebień, 16-207
Różnystok. K 2684-1BALUSTADY, ogrodzenia, różne
płace — sprzedam. Stanisław Si-
lowski, Plebanowice 13, poczta
Nowowola, woj. białostockie. K 2684-1SNOPIWIAZALKĘ WC-1, stan
dobry — sprzedam. Wiadomość:
Tadeusz Dąbrowski, sam. Rosocha-
ta — Kóleńka, 15-221 Rosochate
Kolejowe, woj. łomżyński. K 2684-1POGOTOWIE telewizyjne — tel.
201-83, Kalinowski. K 2684-1POGOTOWIE telewizyjne — tel.
334-74; 332-23. Woroszylo. K 2684-1NAPRAWA telewizorów. Tel.
222-83 — Żukowski. K 2684-1WPHW — usługi elektroniki sa-
mochodowej — tereny, wystawo-
we, wiad. od ul. Ciołkowskiego,
codziennie w godz. 11-19. K 2680-0WPHW — usługi tapicerskie i mon-
taż mebli. Białystok, ul. Handlowa
1, tel. 219-07 (godz. 8-17). K 2680-0WPHW — naprawa kuchennej ga-
sowicy i płytek łazienkowych.
ul. Bohaterów Getta 3 w godz.
8-18, tel. 244-40 zgłoszenia napraw
domowych. K 2680-0Na skutek kradzieży książeczki
czekowej z dniami 7.VII.1978 roku
Przedsiębiorstwo Przemysłu
Chłodniczego w Białymstoku
„ENIWAŻNIA” CZĘŚCI niemożliwo-
wane od E 180633; E 180634; E
180635; E 180636; E 180637; E
180638; E 180639; E 180640.
Jednocześnie ostrzega się przed
ich realizacją po w/w dniu.Wyrazy głębokiego współczucia
Kol. MARII
BABICKIEJ

z powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu zgonu

s powodu z

